

Palæstina Nyt

NYHEDSBREV fra Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening
December 2004

ISSN 1396-9994
16. ÅRGANG NR. 4

Sen reaktion

Israels stor-offensiv i det nordlige Gaza skulle vare i hele 15 dage og koste over 100 dræbte palæstinensere (og tre israelere), før den blev til forargelse blandt lederskribenterne.

Har den manglende fredsvilje hos Sharon og resten af højrefløjen i Israel gjort redaktører og andre meningsdannere så trætte, at reaktionstiden er oppe på 14 dage?

Jeg spørger ikke alene Politikens folk, men hele det danske landskab af medier og meninger. Tavsheden overfor Sharons magtmisbrug er skræmmende.

Klip fra et ikke-bragt læserbrev af DPV's tidl. formand Ole Olsen, Roskilde

Abu Ammar 1929 -2004

"Mens den amerikanske præsident og hans korps af højt placerede fedterøve i "det ny Europa" får sig en svingom på Arafats grav, er der god grund til at huske på, at Arafat har spillet en stor rolle i skabelsen af den palæstinensiske nationale identitet, og at hans skæbne i høj grad skyldes svigt fra alle dem, der har haft noget at skulle have sagt, som har burdet sige noget, men som ikke har turdet"

Af LARS PLOUG

Da G.H.W. Bush ved et pressemøde blev bedt om at kommentere meldingen om Arafats død, faldt hans forventeligt ubegavede og apolitiske svar prompte: "God bless his soul!". Og selvom "bless" betyder "velsigne", så var det sikkert ikke pænt ment. Havde han villet sige mere om, hvad han selv, eller hans politiske bagland, tænkte om Arafat, så kunne han have uddybet sig med ord som terroristisk, antisemitisk, diktatorisk. Alt det og så "irrelevant".

Nu kan man jo mene om mangt og meget, at det er irrelevant. Om det faktisk forholder sig sådan finder man jo først

for alvor ud af, når det eller den, man finder irrelevant, ikke er der mere. Og det har man jo altså chancen for at finde ud af nu, hvor Arafat enten er gravklar eller bibber derudaf med maskiner til at trække hans vejr.

Men hvad er det, Arafat ikke kunne eller ville, men skulle? Tilsyneladende handler det om de selvmordsbombere, som han skiftevis "ikke har styr på", "lader operere" eller fra tid til anden ligefrem "kontrollerer". Og derfor vel også den store del (flertallet?) af de palæstinensere, som ulykkeligtvis og forståeligtvis – deres isra-

(fortsættes side 4)

Palæstina Nyt

December 2004

Redaktionen afsluttet den 21. november.

Palæstina Nyt udgives af Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening (DPV) og er udarbejdet af Søs Nissen (ansvarshavende) og Henning Kosack (layout).

Artikler og materiale fra nyhedsbrevet og DPV's hjemmeside (www.danpal.dk) kan frit bruges og citeres. Nyhedsbrevet bliver lagt ud på hjemmesiden kort tid efter det er udkommet, og man kan derfor nemt kopiere tekster til brug i læserbreve etc.

Dette Nyhedsbrev er trykt i 1000 eksemplarer. Er man interesseret i flere eksemplarer til uddeling o.lign., kan det bestilles på 35 35 48 68. For abonnement på Nyhedsbrevet ring venligst på 35 35 48 68

Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening (DPV) har til formål at øge forståelsen for det palæstinensiske folks skæbne historisk og aktuelt. Foreningen støtter palæstinenserne krav om national selvbestemmelse. Kontingent er 150 kr årligt.

Næste nummer af Palæstina Nyt kommer i marts 2005.

Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening
Danish-Palestinian Friendship Association
c/o Elsebeth Holm,
Sødalen 15,
2820 Gentofte
Tlf/Phone : +45 35 35 48 68
giro 9 31 81 19

Hjemmeside : www.danpal.dk
E-mail : danpal@danpal.dk

FRIE VALG !!!!!

Af Pernille Frahm

Meddelelsen om Arafats død kommer ikke som en overraskelse. Alligevel kan betydningen blive overraskende.

Gennem årtier har Arafat været palæstinenserne leder. Den palæstinensiske befolknings opbakning har været forudsætningen for den legitimitet, der gjorde Arafat i stand til at indgå forhandlinger med Israel.

Han har i en generation været personen, der tegnede håbet og kampen for en selvstændig palæstinensisk stat, og for mange palæstinensere findes der ikke en verden uden Arafat. Forudsætningen for at hans efterfølger kan indgå i forhandlinger med Israel og USA er ikke, at han anerkendes af George W Bush eller Ariel Sharon. Forudsætningen er, at han anerkendes af det palæstinensiske folk!

Derfor er det nu det internationale samfunds opgave, at sikre palæstinenserne demokratiske rettigheder. Kun gennem frie demokratiske valg, vil det palæstinensiske folk kunne legitimere en ny leder. Retten til selv at vælge sine politiske ledere er fundamentet for en demokratisk stat, og bør også være et fundamentalt krav fra demokratier i Europa og resten af verden.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening opfordrer den danske regering til gennem FN og EU at modarbejde enhver form for ikke-demokratisk indblanding i palæstinenserne valg af nye ledelse. Vi advarer mod den splittelse og det kaos, der kan blive resultatet af amerikansk eller israelsk indblanding.

Pernille Frahm er formand for Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Fra Middle East International nr. 738, 19. november 2004

Café Al-Balad

- hver måned -

Palæstina Fredsvagterne har besluttet at holde en cafe-aften den sidste onsdag i hver måned.

Hjemkomne fredsvagter har indtil videre fortalt om deres oplevelser og andre har fortalt om SID's ambulancekampagne. Jeppe Kofod fra socialdemokratiet var gæst i slutningen af november 2004.

Der serveres mynte-the, kardemomme-kaffe, vandpiber, arabisk musik
Og det foregår i:

**Medborgerhuset Blågården
Blågårds Plads 3
2200 N**

Møder annonceres via E-mail-service

Venskabsforeningens medlemsblad "Palæstina Nyt" udkommer nu kun 4 gange om året. Vi opfordrer medlemmer - der ønsker oplysninger om møder, film mv. mere jævnligt - til at tilmelde sig foreningens e-mail-service. Tilmelding sker til foreningens e-mail på danpal@danpal.dk Yderligere oplysninger om foreningens virke kan fås ved at få tilsendt referater fra bestyrelsesmøder. Kontakt i så fald formand Pernille Frahm på foreningens mail danpal@danpal.dk

Brug www.danpal.dk

Venskabsforeningens hjemmeside er igen i fuld drift og det er derfor en god ide at følge med på siden vedr. møder og aktiviteter. I er også meget velkomne til at sende stop til siden. Det skal helst være dansksproget og noget specielt, dvs. ikke stof som normalt læses i danske aviser. Det skulle til gengæld ikke være så svært...

Jul i Palæstina

Vi mangler aktive medlemmer

Har du lyst til at bidrage til foreningens virke, er du meget velkommen. Der er p.t. mulighed for at deltage i aktiviteter i København og Århus. I Odense mødes aktive DPV-medlemmer i en lokal forening, som vi kan give kontakterne på. DPV holder åbne bestyrelsesmøder i København en gang om måneden og alle aktive DPV medlemmer i Storkøbenhavn mødes her. Kontakt danpal@danpal.dk

vedr. deltagelse i disse bestyrelsesmøder.

I Århus mødes medlemmer ca. 1 gang om måneden. Gruppen arrangerer primært offentlige møder og andre oplysningsarrangementer i Århus. Den har en selvstændig e-mail-service, som holder interesserede medlemmer i hele Jylland orienteret og inviterer til arrangementerne. Gruppen samarbejder bl.a. med Boykot Israel, Århus og de lokale

palæstinensiske foreninger. Kontakt 60896170 eller email ib1@webspeed.dk (Iben Baadsgaard) for deltagelse i Århus afdelingen eller hvis du ønsker at modtage e-mails om Jyllandsgruppens aktiviteter.

ABU AMMAR

(Fortsat fra side 1)

elsk besatte tilværelse taget i betragtning – kun har skuldertræk eller skadefryd til overs for de israelske civile, der kommer af dage ved selvmordsbombeangreb.

Og det handler om de ”indrømmelser” (en euphemisme for overgivelse), som Arafat ikke har kunnet levere. F.eks. ved Camp David forhandlingerne i sommeren 2000, hvor Ehud Barak ved nordamerikansk mellemkomst angiveligt tilbød Arafat, hvad ingen anden israelsk leder før havde tilbudt. Ingen vidste konkret noget om indholdet.

Alligevel stod lederskribenter og kommentatorer i kø for at udlægge hans afvisning som et udslag af urimelige fordringer og en ”missed opportunity” af historiske dimensioner. Senere har en amerikansk embedsmand afsløret, hvad indholdet i tilbuddet bestod i. Og set i lyset af palæstinensiske interesser, og af de FN konventioner, der giver dem en slags legitimitet, ville Arafats accept de facto have gjort ham endnu mere til konge af den palæstinensiske bantustan, end han var det i forvejen.

Og det viser hen til en anden måde at forstå det med det irrelevante: Israelerne har ikke mere at bruge Arafat til. Han har leveret det, han skulle levere. Han, som palæstinenserne har set op til, fik med Oslo-aftalen effektivt demonteret den første Intifada, og sat de folkelige ledere i de besatte områder ud af spillet til fordel for et regime, der kunne kontrollere hoben og holde den hen med løfter om et frit Palæstina.

Mens jeg sidder og skriver, kan radioavi-

sen melde, at Arafat nu er død, sådan helt officielt. Og i aftenens nyhedsudsendelser vil de fortælle om terroristen, der blev fornuftig i 1993, men som siden blev diktatorisk leder af Det palæstinensiske selvstyre. Udenrigsministre vil, som vores egen Per Stig Møller (radioavisen kl 8) betone Arafats rolle som nationalt symbol for palæstinenserne, og tale om at hans død, trods den tristesse den giver anledning til, åbner et ”window of opportunity” for en fredelig udvikling. Man håber, at Arafat afløses af en eller anden, der er tilstrækkeligt i israelernes sold til at ville gøre den politiske undertrykkelse i Palæstina endnu mere massiv, sådan at der ikke er bøv! på den palæstinensiske bagsmæk.

Mens den amerikanske præsident og hans korps af højt placerede fedterøve i ”det ny Europa” får sig en svingom på Arafats grav, er der god grund til at huske på, at Arafat har spillet en stor rolle i

skabelsen af den palæstinensiske nationale identitet, og at hans skæbne i høj grad skyldes svigt fra alle dem, der har haft noget at skulle have sagt, som har burdet sige noget, men som ikke har turdet. Alle de, der har forestillet sig, at forhandlinger kunne komme nogen vegne, når mægleren, De Forenede Stater, har spillet rollen som den, der garanterer den monstrøse uretfærdigheds fortsættelse.

Arafat, der også lød sit nom de guerre Abu Ammar, har indimellem sagt nej, hvor han burde. Han har bedt Sharon om at ”gå af helvede til”, og i øjeblikkes klarsyn og integritet afvist de mest fornedrende krav fra Israel og vennerne. Og at Bush glæder sig over hans afsjæling er ikke det ringeste gravmæle.

Artiklen blev bragt i www.modkraft.dk kontradoxa d. 11.11.2004

Stor interesse for DPV's studiekreds

Med henblik på at give større viden om baggrunden for konflikten mellem Israels og Palæstina og samtidig gøre opmærksom på eksistensen af Dansk Palæstinensisk Forening planlagde foreningen en serie på 5 foredrag med gennemgang af aktuelle perioder af Palæstinas historie – alle med oplægsholdere, der gennem mange år ud fra forskellige indfaldsvinkler havde beskæftiget sig med emnet

Foredragene blev fordelt over ca. ½ år, og indtil nu er to af foredragene blevet gennemført. Interessen har været overvældende. Den reserverede sal i Nørrebro Allé's Medborgerhus har hver gang været fyldt til bristepunktet med 50 – 60 deltagere.

Tirsdag d. 19 oktober gav Søren Højmark, seminarielærer og ansvarshavende redaktør for tidsskriftet Palæstina Orientering, et vældig godt indblik i Palæstinas historie med focus på første halvdel af det 20. århundrede. På den tid var store dele af Mellemøsten under - og især efter den 1. verdenskrig genstand for studehandler mellem kolonimagterne Frankrig, England, Tyrkiet og de arabiske kongedømmer. En af studehandlerne endte med, at Folkeforbundet (datidens FN) tildelte England det daværende Palæstina som mandatområde. Allerede i 1800-tallet havde jøder verden over, bl.a. som følge af idelige forfølgelser, diskuteret tanken om at samle jøderne i en stat – et eller andet sted i verden; både Argentina og Afrika blev nævnt som mulige områder for en sådan stat. Men med en stigende illegal indvandring af jøder til Mellemøsten koncentreredes nu alle anstrengelser for at få en stat i det "gamle land", i det engelske mandatområde. Disse anstrengelser kronedes med FN's beslutning i 1948 om at oprettelsen staten Israel. Vigtige realpolitiske forudsætninger var også i mellemtiden skabt dels ved international og jødisk kapital, dels ved et "forarbejde" af tre lokale jødiske undergrundsbevægelser: Irgun, Stern og Haganah, der gennem terroraktioner mod den engelske administration gjorde englænderne møre.

Søren Højmarks oplæg affødte en god, informativ diskussion, der trak historien

godt op fra zionisternes påstand om det aktuelle område som "et land uden et folk" til den aktuelle situation for palæstinenserne: "Et folk uden land".

*

Birgitte Rahbeks foredrag mandag d. 8. november handlede om Palæstinas historie efter 1950. Birgitte Rahbek er kultursociolog og redaktør af DR/P1's program SYNSFELTET.

Birgitte tog primært fat i i nogle af myterne omkring forholdet mellem Israel og Palæstina., bl. a. myten om Arafat som skyld i sammenbruddet på Camp Davis forhandlingerne. Israelske historikere og israelere, som selv deltog i Camp David forhandlingerne, tager selv afstand fra myten. Skylden må primært lægges på den israelske premierminister Baraks forhandlingsvilje. Men myten bruges af den israelske højrefløj til at afvise seriøse forhandlinger – og bruges som en kendsgerning af danske journalister (bl.a. Jannik Kofoed, Martin Krasnik!) og vor udenrigsminister!!

BR gennemhullede desuden myten om den (ikke-eksisterende!) befolkning, der af egen fri vilje forlod deres landsbyer og ejendomme i mandatområdet efter 1948 - men dog foran de israelske militærstyrker!

BR foretog en endelig kritisk gennemgang af Osloaftalen, der bl.a. på grund af palæstinensisk naivitet under forhandlingerne har vist sig at være katastrofal for palæstinenserne. Trods aftalen udbygger Israel massivt de ulovlige bosættelser, og fremtiden tegner sig iflg. BR mere alvorlig end nogen sinde for palæstinenserens ønske om egen stat.

På begge møder var der fremlagt dokumenter, forslag til litteratur m.m. Her skal nævnes fire:

"En stat for enhver pris". Birgitte Rahbeks 400-sider store værk.- (Fremad, 2000) med en enestående samling dokumenter om konflikten i Mellemøsten.

"Et andet Israel" v/ Jacob Feldt og Michael Irving Jensen (red) - (Klim, 2002), hvor man bl.a. finder israeleres egen dokumentation for løgnet om Arafats skyld i Camp Davis sammen-

bruddet.

"Holocaustindustrien" v/ Norman G. Finkelstein – (Høst & Søn, 2002) En søn af overlevende Holocaustofre analyserer som navnet siger Holocaustindustrien og dens bagmænd. Han tager med henvisning til en anden jødes udsagn Rabiner Arnold Jacob Wolf afstand fra misbruget:

"Det forekommer mig, at Holocaust bliver solgt – i stedet for at blive forklaret"

"Kaktussens Land" v/ Carlo Hansen – (Klim, 2002). Undertitlen: "En rejse i selvbedrag" er betegnende for bogens indhold: "100 års kamp om Palæstina"

*

Der er stor forventning til de flg. tre foredrag:

Mandag d. 10.1.2005: "De palæstinensiske flygtnings situation" v/ Frederik Rosen

Mandag d. 7.2.2005: "Palæstinenserne i Israel" v/ Julie Besser Schmuhl

Tirsdag d. 15.3.2005: "Religion på tværs" v/ Uffe Gjerding

Husk at melde adresseændring

I forbindelse med at regeringen fjernede bladstøtten har Post Danmark omlagt en række procedurer, det betyder blandt andet at vi nu ikke får meddelelser om adresseændringer i det omfang vi fik tidligere, når vi udsendte Palæstina Nyt. Derfor er det vigtigt at alle medlemmer og andre modtagere af Palæstina Nyt husker at melde flytning til foreningen.

PMF støtter DPV

Pædagog Medhjælper Forbundet har siden Venskabsforeningens start støttet foreningens arbejde ved at trykke vores medlemsblad. PMF har for nyligt indvilget i at øge oplaget som følge af den øgede medlemstilgang og interesse for foreningens arbejde. Vi takker PMF for støtten.

Nyt fra Lokalgruppen for Århus og omegn

Den sidste medlemsoversigt viser, at Venskabsforening har 39 medlemmer i Århus og nærmeste omegn. Går vi lidt længere ud og tager f.eks. oplandet omkring Grenå, Silkeborg, Randers, Viborg med, bor her yderligere 20 medlemmer af Venskabsforeningen.

Det synes vi i lokalgruppen faktisk er rigtig mange medlemmer! Det gør os meget optimistiske for aktivitetsniveauet for fremtiden, og vi håber at kunne få flere medlemmer til at indgå aktivt i vores arbejde. Da der er en hel del nye medlemmer, vil vi her ganske kort fortælle om lokalgruppen. Vi opfordrer interesse-rede til at kontakte os på 60896170 eller e-mail ib1@webspeed.dk.

Hidtidigt arbejde

Indtil nu har vi været en gruppe på mellem 5-10 aktive medlemmer, der har mødtes jævnligt på skift hos hinanden. Vi har arrangeret forskellige offentlige møder, deltaget i debatter, taget ud og fortalt om den Palæstinensisk-Israelske konflikt og i samarbejde med andre Palæstina solidaritets foreninger i Århus lavet oplysningsarbejde og gadeaktiviteter. I en lang periode var lokalgruppen i praksis lagt sammen med Boykot Israel kampagnen, idet vi lagde vores arbejdskraft i aktiviteter der.

Aktuelle planer

Gennem de sidste 1½ år har vi atter arbejdet som en selvstændig lokalgruppe. Lige for øjeblikket er gruppen ramt af barsel og rejseaktivitet hos en stor del af medlemmerne. Så vores arbejdskapacitet er nedsat og der er derfor stort behov for

at udvide personkredsen. Aktuelt arbejder vi på at gentage succes'en med den foredragsrække som netop nu afvikles i København (se omtale andet sted i bladet). Vi håber at kunne starte med det første foredrag efter jul i Århus. Århusgruppen har også påtaget sig opgaven med at være "fødselshjælper" i forhold til at danne en lokalgruppe for medlemmer i Nordjylland med en gruppe i og omkring Ålborg. Interesse-rede er velkomne til at kontakte Iben og Anders på tlf. 60896170.

Derudover har vi valgt at lave lidt om på vores møder i lokalgruppen, således at de ca. hver 2. gang indeholder et aktuelt tema, som vil belyser og debatterer internt. Det kunne for eksempel være: den politiske situation efter Arafats død, selvmordsbombere, formidling af konflikten i private rammer. Alle er meget velkomne til at deltage i disse møder! Vi har valgt at holde dem privat på skift mellem medlemmerne, så der bydes også på hyggeligt samvær og lidt mundgodt. Da vi ikke har lyst til, at have vores adresser liggende offentligt tilgængeligt oplyses mødested ved tilmelding.

Indtil nu har vi informeret de medlemmer, som har ønsket det om vores aktiviteter via e-mail (nyhedsmails – se nederst).

Fremtidigt lokalefællesskab

I Århus arbejder forskellige solidaritetsorganisationer m.v. på at få et "U-hus" (et hus, der rummer forskellige store og små solidaritetsorganisationer) i lighed med det, der for ca. 10 år siden lå i Guldsme-

degade nr. 25. Det er et stort projekt, hvor de økonomiske midler hovedsageligt vil komme fra IBIS, Mellemfolkeligt Samvirke, UNICEF og et par andre store organisationer. Disse professionelle organisationers økonomi sikrer huslejen, og derfor er projektet uafhængig af kommunal støtte. Hvilket sikrer os mod gentagelse af det sidste hændelsesforløb, hvor kommunen solgte huset hen over hovedet på organisationerne.

Projektgruppen har flere aktuelle muligheder i kikkerten i Århus Midtby. Man regner med at huset, foruden de professionelle organisationers kontorer, kommer til at indeholde 2 mindre mødesale og en stor, samt adgang til fælles kontorfaciliteter med computer, kopimaskine og plads til vores materialer. Det vil altså give helt andre muligheder for både mødemøder og offentlige møder end dem vi har i dag. Projektgruppen regner med, at huset kan være klar til at tage i brug til sommer. Dette vil naturligvis blive en stor dag og meddelt både her i nyhedsbrevet og på hjemmesiden!

Kommende møder: (tilmelding på 60896170)

Den 6.12 temamøde hos Anders, den 18.1 hos Ulla, den 2.3 temamøde hos Iben, den 18.4 hos Mette og den 7.6 sommerfest på terrassen hos Iben.

Hold øje med hjemmesiden for få informationer om de enkelte møder og evt. temaer – eller bliv modtager af gruppens nyhedsmails ved at sende en email med navn og emailadresse (også gerne bynavn) til ib1@webspeed.dk.

Kvindeprojektet på Vestbredden og i Gaza

Det Danida-finansierede projekt for kvinder i landsbyerne på Vestbredden og i Gaza har hidtil været under tilsyn af en projektfølgegruppe udpeget af DPV i samarbejde med projektkoordinator Marianne Jørgensen. Marianne er fratrukket som koordinator med udgangen af august måned,

og projektet, som løber til foråret 2005, er fortsat under tilsyn af Ulla Syndberg og Grethe Bille som medlemmer af den hidtidige følgegruppe. Følgegruppen er desuden blevet udvidet med Ole Olsen, Søren Rasmussen og Hans Nebel – sidstnævnte som kontakt til den palæstinensiske samarbejdspartner PARC og

Udenrigsministeriet. Næste projekttilsynsrejse er planlagt til januar 2005 med vægt på besøg hos kvindeprojekterne i Gaza. Hans Nebel ventes at deltage samt foreningens nye formand Pernille Frahm og tidl. kulturminister Jytte Hilden.

Vestbredden annekteres med USA's samtykke

Hvis nogle skulle være i tvivl, så er Sharons plan for tilbagetrækning fra Gaza en katastrofe for palæstinenserne – også dem i Gaza. Planen indebærer at Israel annekterer dele af Vestbredden. Det er første gang at Israel ved lov annekterer et område siden 1981, hvor man annekterede Golan.

Azmi Bishara opsummere planen således:

- Gaza-planen (som nu er vedtaget i Knesset) er en pakke løsning, der udover tilbagetrækning samt nelægelse af 4 bosættelser på Vestbredden, har til formål at fryse alle videre forhandlinger med palæstinenserne og forhindre etablering af en stat i de besatte områder.
- Planen indeholder yderligere befæstelse af øvrige bosættelser på

Vestbredden.

- Planen indebærer at flere bosættelsesblokke annekteres til Israel og dermed store landområder på Vestbredden.
- Planen indebærer fortsat besættelse af Gaza idet Israel kontrollerer områdets grænser, dets luftrum og adgang via havet.
- I planen forbeholder Israel sig retten til fortsatte angreb på Gaza hvis Israels sikkerhed er truet...
- Planen indeholder de breve som er udvekslet mellem Bush og Sharon i foråret 2004, hvor Bush godkender Israels annektering af dele af Vestbredden samt afvisningen af flygtningenes ret til hjemvenden.

Refereret fra Al Awda, et interview med Azmi Bishara fra partiet National Democratic Alliance d. 27.okt.2004.

Valg ønskes

Ifølge den palæstinensiske forfatning skal der i tilfælde af Arafats død udskrives præsidentvalg inden for 60 dage.

Mens verdens øjne har været rettet mod det amerikanske præsidentvalg, selvmordsbomben i Tel Aviv og israelernes massive offensiv i Gaza, har palæstinensiske græsrodder og NGOer lige så stille planlagt en revolution. I al ubemærkethed er det lykkedes frivillige græsrodder og NGOer, herunder flere af Folkekirkens Nødhjælps partnere, at få 60 pct. af den voksne palæstinensiske befolkning til at lade sig registrere til de kommunalvalg, som efter planen skulle begynde i december 2004 og fortsætte ind i januar og februar 2005. Det er sket på trods af den palæstinensiske ledelses uvilje mod at afholde valg og på trods af, at den israelske hær i flere tilfælde har lukket kontorer, hvor palæstinensere kunne lade sig registrere og arresteret de ansatte.

Behov for pres

Ifølge den palæstinensiske forfatning skal der i tilfælde af Arafats død udskrives præsidentvalg inden for 60 dage. Den omstændighed at mange palæstinensere

allerede har ladet sig registrere til kommunalvalg, gør det nemt at gennemføre sådan et valg. Da det ikke er sandsynligt, at kredsen omkring Arafat vil støtte et valg, er det op til det internationale samfund at presse på. Det skal derfor blive spændende at se, hvordan EU og USA vil reagere i tilfælde af Arafats død. Vil de støtte den palæstinensiske befolkning i ønsket om valg og løbe risikoen for, at palæstinenserne vælger en leder, der ikke vil indgå kompromis om Israels tilbagetrækning fra Gaza og Vestbredden? Eller vil de se stort på den palæstinensiske forfatning og stiltiende acceptere, at en efterfølger til Arafat findes blandt den "gamle garde" af Arafat-støtter, som ikke nyder den store legitimitet eller støtte i den palæstinensiske befolkning?

Af Elsebeth Krogh, Konstitueret Generalsekretær for Folkekirkens Nødhjælp Jyllands-Posten 9. november 2004

Et år i helvede

Israelske og palæstinensiske kommentatorer er nogenlunde enige om, at formålene med de gentagne voldsomme angreb på Gaza er at vise tvivlende israelere, at man ikke forlader Gaza med halen mellem benene. Hamas skal ikke få lov til at fejre den israelske tilbagetrækning som en sejr, og derfor vil Sharon gøre alt for at vise sin styrke. Oktobers operation "angerens dag" (også kaldet regnskabs time) bliver i så fald kun en forsmag på hvad Gaza's palæstinensere vil opleve frem til efteråret 2005, hvor tilbagetrækningen skal gennemføres.

Refereret fra Middle East International 8. okt. 2004

Besættelsen af Gaza vil fortsætte

Juridiske eksperter fra Israels udenrigsministerium og Justitsministerium er enige om at Gaza fortsat vil være besat – i juridisk forstand - efter den kommende tilbagetrækning. En rapport fra de to ministerier kom for offentlighedens syn i slutningen af oktober 2004. Heri skrives bl.a. at en tilbagetrækning ikke nødvendigvis fritager Israel for ansvar i Gaza. Dette ansvar må overgives til andre – til en international instans eller til palæstinenserne - før at Israels forpligtelser ophører. Rapporten anbefaler imidlertid ikke nogen af disse muligheder.

Palæstinensere ønsker to-stats-løsning

Kun 2,3 procent af de adspurgte palæstinensere går ind for en islamisk statsform i Palæstina.

Det israelske meningsmålingsinstitut Jerusalem Media & Communication Center har fornyligt undersøgt, hvilken statsform den palæstinensiske befolkning ønsker sig i fremtiden. Ifølge det israelske dagblad Haaretz anser 44,5 procent af de adspurgte en to-stats-løsning for at være det mest realistiske. 26,5 procent mener, at et bi-nationalt Palæstina for både palæstinensere og israelere er den bedste løsning. 11,1 procent foretrækker en palæstinensisk stat med én fælles nationalitet.

Det er ikke overraskende, at flertallet af de adspurgte palæstinensere ønsker oprettelsen af en selvstændig palæstinensisk stat ved siden af Israel - den såkaldte to-stats-løsning. De fleste palæstinensiske partier - fra Yassir Arafats Fatah-bevægelse til den palæstinensiske venstrefløj og den islamistiske Hamas-bevægelse, opfatter dette som den mest realistiske løsning på sigt.

Skønt Hamas, som efter PLO er den mest indflydelsesrige bevægelse blandt palæstinenserne, propagerer for en islamisk stat for hele Palæstina, så har Hamas ved flere lejligheder udtrykt politisk accept af en to-stats-løsning som midlertidig løsning.

26,5 procent af de adspurgte palæstinensere erklærer sig som tilhængere af en fælles stat, hvor israelere og palæstinensere har lige sociale og politiske rettigheder. Mindst støtte, nemlig 2,3 procent af de adspurgte, fik tilhængerne af en »islamisk« statsform i Palæstina.

Jerusalem Media & Communication Center's meningsmåling blev foretaget i juni 2004 og baserer på et repræsentativt udvalg af 1.200 palæstinensere i forskellige byer og flygtningelejre på Vestbredden og Gaza. Klippet fra hjemmesiden www.modkraft.dk 16. oktober 2004

Fire års Intifada - en statistik

Den israelske menneskeretsorganisation B'Tselem, en af Folkekirkens Nødhjælps samarbejdspartnere, har udsendt en statistik i anledning af fireårsdagen for Intifadaen.

Dræbte

3.499 mennesker er blevet dræbt i løbet af de sidste fire år:

- * 635 israelere, herunder 10 mindreårige, er blevet dræbt i palæstinensiske angreb mod israelske civile
- * 2.827 palæstinensere er blevet dræbt af de israelske sikkerhedsstyrker, herunder mindst 1.544 personer, som ikke tog del i kamphandlinger samt 558 mindreårige.
- * 40 udlændinge, herunder 2 mindreårige, er blevet dræbt i palæstinensiske angreb mod civile
- * 32 palæstinensere, herunder 3 mindreårige, er blevet dræbt af civile israelere
- * 284 medlemmer af de israelske sikkerhedsstyrker er blevet dræbt af palæstinensere

Tilbageholdelser

- * 7.366 palæstinensere er for tiden tilbageholdt af Israel:
- * 386 af de tilbageholdte er mindreårige
- * 760 af de tilbageholdte er "administrativt tilbageholdte", dvs. at de holdes uden at være sigtede eller stillet for en dommer

Kollektiv afstraffelse

I løbet af de sidste fire år har den israelske hær revet ca. 3.700 palæstinensiske hjem ned:

- * 612 huse er blevet revet ned som straf mod familien til palæstinensere, som mistænkes for at have udført – eller prøvet at udføre – voldelige lovovertrædelser mod israelske civile eller soldater
- * 2.270 huse er blevet revet ned af "sikkerhedsårsager"
- * Mere end 800 huse har været udsat for såkaldte administrative nedriv-

ning, fordi de er bygget uden byggetilladelse

Adskillelses-barrieren

200 kilometer af adskillelsesbarrieren er færdigopført.

- * Cirka 6.000 palæstinensere bor nu i enklaver mellem barrieren og Den grønne Linie.
- * Omkring 40.000 palæstinensere bor i aflukkede enklaver helt omringet af barrieren.
- * Omkring 90 kvadratkilometer ligger nu mellem barrieren og Den grønne Linie (Østjerusalem ikke indregnet).

Militære opgørelser

Siden begyndelsen af Intifadaen har hæren iværksat 88 militære undersøgelser af sager, hvor israelske soldater har dræbt eller såret palæstinensere.

- * Undersøgelserne har resulteret i 22 anklageskrifter.
- * Et af anklageskrifterne har ført til, at en israelsk soldat er blevet dømt for manddrab.

GODT SAGT

På trods

Mange FN folk, der med tiden bliver kritiske over for den israelske undertrykkelse af palæstinenserne, var positive over for Israel, da de begyndte i deres job. Deres holdninger skabes herved. De er ikke kritiske over for Israel, fordi Israel er jødisk, snarere på trods af dette.

Haim Baram i Middle East Interna-

Oslo eller kaos

Hvis Oslo-aftalerne ikke længere er gyldige, vil der opstå et juridisk tomrum ide besatte områder. Israel frygter, at FN da ville kunne gå ind.

Alan Baker, der var juridisk chefrådgiver i det israelske udenrigsministerium fra 1996 – 2004 blev i sept. 2004 interviewet at det israelske dagblad Haaretz i anledning af hans jobskifte fra ministeriet til ambassadørposten i Canada.

I interviewet blev Baker spurgt om aftalerne stadig er gældende ifølge Israel, og hertil svarede Baker, at aftalerne er fuldt ud gyldige, så længe begge parter anerkender dem som sådan. Det gælder også selvom der er sket talrige brud på aftalerne. Ifølge Baker er det tilmed at stor betydning at aftalerne er gældende. For Israel er ønsket at sikre, at der ikke opstår et tomrum som FN eller andre ville kunne gå ind og udfylde. For det palæstinensiske lederskab er ønsket – ifølge Baker – at sikre fortsættelsen af PLO's og PA's magtbase. Oslo-aftalerne sikrer, at det er PLO og det eksisterende

palæstinensiske lederskab, der er de internationalt anerkendte palæstinensiske repræsentanter, hvilket også indebærer at de kontrollerer den international bistand, relationerne til Israel, adgangen til omverdenen mv.

Selvom det således kunne være i palæstinensernes interesse, at afskrive Oslo-aftalerne, fordi de bl.a. giver Israel ret til at fortsætte bosættelsesbyggeriet og fordi FN i så fald kunne få en fremtrædende rolle, er det desværre p.t. ikke sandsynligt, at det palæstinenserne overvejer denne strategi. Det eksisterende palæstinensiske lederskab – der økonomisk set er blevet rige som følge af aftalerne - har alt for store (og egne) økonomiske og politiske interesser i at bibeholde status quo.

Refereret fra Haaretz d. 2. september 2004

3 x afvisning af Køreplanen

Bosættelser, Sharon og Weisglass

Mindst tre gange i løbet af efteråret gjorde Sharon og den israelske regering det klart, at man ser højt og flot på den Køreplan som Danmark, EU m.fl. stadig påstår er på dagsordenen. Hvor mange gange skal de mon sige det?

Den 21. august 2004 kunne New York Times fortælle, at USA's regering har godkendt det, som Israel kalder "naturlig vækst" i de israelske bosættelser i de besatte områder. To dage efter blev det offentliggjort i israelske aviser, at den israelske regering netop havde givet tilladelse til bygning af yderligere 500 boliger omkring Jerusalem og Betlehem. Den største af de israelske aviser oplyste endvidere, at der er i 2004 indtil videre var givet tilladelser til bygning af i alt 2167 boliger på Vestbredden. Byggeriet er selvsagt i strid med ånden i Køreplanen, selvom det (måske netop) ikke strider mod tekstens præcise ordlyd.

Den anden gang Sharon viste sin respekt eller mangel på samme for Køreplanen var d.15. september 2004 umiddelbart før det jødiske nytår. I et stort interview i en israelsk avis Yediot Aharonot erklærede Sharon, at Jerusalem ikke har fulgt Køreplanen for Fred, og at Israel heller ikke

har tænkt sig at gøre det i fremtiden. "I dag følger vi heller ikke Køreplanen. Jeg er ikke klar til det" sagde Ariel Sharon. Derefter sagde han, at det er sandsynligt, at der vil gå lang tid før noget som helst andet sker. »Israel vil fortsætte sin krig mod terrorismen og vil blive i territorierne,« hed det i interviewet. Den 3. gang var da Sharons allernærmeste rådgiver Dov Weisglass, i et stort interview i Haaretz, fortalte at Gaza tilbagetrækningen ene og alene er formaldehyd, så det sikres, at der alle forhandlinger fryses ned og der ikke bliver en nogen videre politiske forhandlinger med palæstinenserne.

Så er det man spørger, hvor mange gange skal de sige det?

Refereret fra Ritzaus d. 23.8.2004, Berlingske Tidende og Vejle Amts Folkeblad d. 16.9.2004 og Haaretz d. 7.10.2004

Dov Weisglass – Sharons chefforhandler

"Der ikke bliver forhandlet om resten, før palæstinenserne går hen og bliver til finner..."

Den 6. oktober fortalte Sharons allernærmeste rådgiver Dov Weisglass, i et stort interview i Haaretz, at Gaza tilbagetrækningen ene og alene er formaldehyd, så det sikres, at der alle forhandlinger fryses ned og der ikke bliver en nogen videre politiske forhandlinger med palæstinenserne. Weisglass oplyste, at denne israelske forståelse er blevet godkendt af amerikanerne. Dermed er det – ifølge Weisglass – sikret at der ikke bliver forhandlet om andet end Gaza, før palæstinenserne går hen og bliver til finner...

Og Weisglass er ikke hvem som helst. Frem til sommeren 2004 var han Sharons kabinet chef. Pga. interessekonflikt ifm. hans firma, måtte han træde tilbage, men han er fortsat som Sharons fremmeste særlige rådgiver. Han har været og er fortsat Sharons udsending og ansvarlige i samtlige forhandlinger med amerikanerne.

Weisglass's udtalelser betød umiddelbart at Sharon måtte benægte dem få dage efter. Amerikanerne måtte ligeledes melde ud at de var forbløffede og at det intet havde på sig... Alle kundgjorde herefter, at de skam stadig tror på Køreplanen. Weisglass sagde ikke noget og så vidt vides er han fortsat på posten.

Historien om Weisglass blev kun nævnt sporadisk i Jyllandsposten og Information.

Israel frygter sanktioner

Det er nu ikke længere nogen hemmelighed at det officielle Israel er travlt beskæftiget med at vurdere konsekvenserne af mulige internationale sanktioner mod Israel. Flere rapporter lækket til israelsk presse tyder på at Israel ser med alvor på muligheden af internationale sanktioner.

Som nævnt i det seneste Palæstina Nyt betød udtalelsen fra den internationale FN domstol i Haag af 9. juli 2004 at israelske ministerier gik sammen for at se på muligheden af sanktioner mod Israel. Det førte bl.a. til en anbefaling fra det israelske justitsministerium i slutningen af august 2004, om at den israelske stat forsøger at tilpasse sin politik så den er i overensstemmelse med international lov. Ministeriet anbefaler også at Israel undlader at angribe FN's rapportører og den internationale FN domstol i Haag. Udtalelsen fra Haag vurderes at kunne betyde indførelse af sanktioner mod Israel.

Kun for jøder

Under den jødiske helligdag var Ben Gurion lufthavnen under pres, idet godt 300.000 israelere var på vej til uddandet for at holde ferie. I den anledning kunne man observere det besynderlige, at der var lavet flere adskilte køer for lufthavnens passagerer. Søs Nissen fortæller fra en rejse i september

Jeg skulle rejse med Austrian Airlines og blev - efter at have spurgt mig for - henvist af Austrians personale til en kø umiddelbart nær check-in. Passagerer i køen bekræftede, at det var køen til Austrians Check-in. Da jeg fandt køens bagende, blev jeg imidlertid pænt afvist af en kvindelig servicemedarbejder. Hun oplyste at den rette kø for udlændinge var for enden af hallen i lufthavnen.

Her var der desværre en meget længere kø og derudover en masse postyr pga. adskillige maskiner og 20-30 israelske sikkerhedsfolk, der skulle tjekke rigtigt mange rejsende og deres bagage. I denne kø var der imidlertid flere palæstinensere med israelsk statsborgerskab foruden de mange udlændinge. Jeg spurgte derfor sikkerhedsfolkene om den første kø da

var kun for jøder, hvilket de benægtede. Da jeg anfægtede deres påstand med oplysningerne om at der jo var israelske statsborgere i "min" såkaldte udlændinge-kø, og at de blot ikke var jøder, blev de ophidsede og svarede, at jeg skulle tænke på hvordan det er at leve under daglige terror-angreb.

Jeg tror ikke, at lufthavnsmyndighederne har noget særligt ønske om at favorisere Israels jøder. Jeg tror til gengæld, at hvis almindelige israelske jødiske borgere blev udsat for de undersøgelser, som alle ikke-jøder udsættes for, så ville de kræve forholdene ændret. De finder sig ikke i hvad som helst, hvad de er deres gode ret. Det ret burde blot også være andres.

Søs efter en rejse til Gaza i september 2004

Kun for palæstinensere...

Da det israelske statslige fjernsyn "Israels DR" manglende penge i 2003 fandt man på at oprette tilfældige checkpoints rundt om Israels palæstinensiske landsbyer. Her opkrævede man vilkårlige bøder fra alle palæstinensiske bilister og fik ca. 30 millioner kroner i kassen. Det var dybt ulovligt, men palæstinenserne betalte.

I følge israelsk lovgivning har Israels DR – Israel Broadcasting Authority - kun har ret til at opkræve licens som man gør det i Danmark dvs. ved besøg i hvert enkelt hjem. Licenskontoret har kun ret til at træde ind i et hjem, hvis de inviteres og de skal i sagens natur dokumentere, at der er tale om manglende betaling. Men det er jo omstændigt og proceduren dækker ikke nemt et gabende underskud i en skrantende forretning. Derfor fandt man på at bruge samme metoder, som anvendes af israelske toldmyndigheder – vejspærringer rundt omkring i Israel – hvor borgere konfron-

teres med mulig konfiskation af bil eller identitetskort, hvis de ikke betaler.

De israelske toldmyndigheder har imidlertid beføjelser til en del af disse aktiviteter, der også går ud over jødiske statsborgere. Men det har det israelske DR ikke. Ikke desto mindre gennemførte organisationen disse vilkårlige checkpoints over for palæstinensiske statsborgere i Israel over en periode på 1 år fra sommeren 2003 til sommeren 2004. Og palæstinenserne betalte i alt omkring 20 millioner shekel – ca. 30 mill. kroner. Palæstinensiske advokater,

der vidste at det var ulovligt, fik lov at gå fri, men ellers betalte hver bilist mellem 2000 – 7000 kr. alt efter kontrollørernes humør. Palæstinenserne troede, at det var lovligt, bad ikke om dokumentation og ønskede ikke at miste deres identitetskort eller biler. Proceduren fortsatte indtil et par palæstinensiske Knessetmedlemmer opdagede aktiviteterne og et par ansatte i Israels DR fortalte om deres arbejde til den israelske avis Haaretz.

Refereret fra Haaretz 15. september 2004

En mægtig indflydelse

Den amerikanske politolog Ian Lustick advarede i midten af 1990'erne om at et opgør med bosætterne risikerede at medføre borgerkrig og voldsomme udenoms-parlamentariske kampe i Israel. Ved den seneste debat i Knesset hørte vi i radioen, at israelsk politi og militær var sat ind for at sikre vejene til Knesset, så alle medlemmer kunne nå frem.

Efter sigende affærdigede Herbert Pundik i begyndelsen af 1080'erne problemet med de israelske bosættelser. Det gør han ikke længere. Ved et foredrag i den danske Helsinki-komite for nyligt talte han næsten ikke om andet end bosætterne og deres stigende indflydelse i Israel.

”Dansen” med Sharon om tilbagetrækningen fra Gaza er ganske illustrerende

for deres magt i dag. Bosætterne har gentagne gange formået at overbevise et flertal i de folkevalgte forsamlinger enten i partierne (Likud) eller i Knesset, at det ikke er rigtigt, at gå videre med planen om tilbagetrækning. Det er en kamp på procedurer, men hver gang har bosætterne formået at ændre et mindretal til et flertal i deres favør.

Søs

Bosætterprodukter stadig toldfritaget

Trods skærpet europæisk kontrol fritages israelske bosætterprodukter stadig for told.

I 2004 besluttede de europæiske toldmyndigheder at skærpe kontrollen med varer fra Israel for at undgå, at varer fra de israelske bosættelser ulovligt får toldfritagelse på lige fod med varer, der er produceret i Israel.

På trods af de skærpede procedurer kontaktede en dansk importør i november Folkekirkens Nødhjælp for at diskutere et parti dadler, han lige havde modtaget. I sin kontrakt med den israelske eksportør, Agrexco, har importøren meddelt, at han under ingen omstændigheder vil importere bosætterprodukter, men kun varer, der er produceret i Israel.

På en af de kasser, dadlerne er leveret i, står navnet Ntiv Hagdud. Ved hjælp af et kort tog det ikke Folkekirkens Nødhjælp lang tid at konstatere, at Ntiv Hagdud er en bosættelse i Jordandalen på Vestbredden.

Toldmyndighederne i Holland, som varerne har passeret på vejen ind i EU, har tydeligvis ikke fundet opgaven så enkel som Folkekirkens Nødhjælp gjorde. Ifølge importøren er der nemlig ikke betalt told for dadlerne. Det er en klar krænkelse af associeringsaftalen mellem EU og Israel.

Nu spørger Folkekirkens Nødhjælp: Er dette et isoleret tilfælde, eller er der mange flere eksempler på økologiske varer, som bliver toldfritaget på trods af, at deres oprindelse er tydeligt stemplet på de kasser, varerne leveres i?

Eller er der også eksempler på, at ikke-økologiske bosætterprodukter (og hvis oprindelse ikke skal fremgå af kasserne) bliver toldfritaget?

Det har Folkekirkens Nødhjælp til hensigt at undersøge i løbet af de kommende 4-5 måneder.

En opringning fra en anden stor dansk importør få dage senere viser en anden form for omgang med reglerne. Denne importør blev tilbudt økologiske krydderurter fra en stor producent som oplyste, at hans marker ligger på grænsen mellem Israel og Vestbredden.

Et kig på et kort viste, at dette ikke er tilfældet. Produktionen finder sted i en bosættelse i den nordøstlige del af Vestbredden.

Fra Folkekirkens Nødhjælps hjemmeside (www.noedhjaelp.dk)

LANDET RUNDT

Dansk sympati med Palæstinas børn

En sønderjydsk enkemand testamenterede i 2004 2 millioner kr. til SOS børnebyerne i Palæstina, til Betlehem og Rafah. Nogle har tilsyneladende forstået sagens rette sammenhæng. I modsætning til Per Stig Møller kunne man tilføje...

I bestyrelse

Tove Videbæk, MF, KD er valgt som formand for Fælleskomiteen for Israel ved foreningens årsmøde på Hotel Leda i København. Formålet med Fælleskomiteen er bl.a.: at koordinere bestræbelser på at hjælpe Israel at skabe et bredt billede af det pro-israelske Danmark at give korrekte oplysninger om Israel og Mellemøsten at bekæmpe antisemitismen at fremme kontakten mellem støtteforeningerne der består af 6 kristne foreninger, 15 jødiske foreninger og 8 almindelige venskabsforeninger.

Veje Amts Folkeblad 28. april 2004

Nye ambassadører

DPV byder velkommen til den nye palæstinensiske ambassadør i Danmark. Hun hedder Mai El Saraf, kommer fra Ramallah og er ganske ny i faget. PLO's repræsentation bor på HC Andersens Boulevard nr. 51. Muhammad Abu Koash – den tidl. repræsentant - har efter sigende fået en post i Geneve.

Vi kan desuden nævne at Israel ligeledes har sendt en ny på posten. Det er en 51 årig David Walzer, der har arbejdet for Israel i Tyskland og Canada. Det er dog hans første post som ambassadør.

FN: En grov krænkelse

I sin rapport til FN's generalforsamling 2004 skriver den højt respekterede sydafrikanske juraprofessor John Dugard, som blev kendt for sit arbejde for menneskerettigheder under apartheidstyret i Syd Afrika, at Muren og dens placering må betragtes som en grov krænkelse af menneskerettighederne: »210.000 palæstinensere vil i realiteten blive afskåret fra deres jord, arbejdspladser, skoler, sundhedsklinikker og andre sociale ydelser. Det vil i realiteten føre til en ny generation af flygtninge og internt fordrevne personer.« Israel har skabt et apartheidregime i områderne, og det er værre end i Syd Afrika, sagde Dugard. John Dugard er FN's særlige rapportør på menneskerettigheder i de besatte områder.

Refereret fra Haaretz og Associated press 15.10.2004

FN: Humanitær fødevarekrise

I sin rapport til FN's generalforsamling 2004 siger Jean Ziegler, der er særlig rapportør på fødevarerikkerhed, at Israel er ansvarlig for at der skabes en humanitær fødevarekrise i de besatte områder. Der er alvorlig fejlernæring og halvdelen af palæstinenserne modtager i dag fødevarerhjælp. Ziegler anbefaler derfor at EU suspenderer sin associeringsaftale med Israel.

Refereret fra Palestine Media Center 17.10.2004.

Endnu et veto

Natten til d.6.10.2004 sagde FN's Sikkerhedsråd nej til et resolutionsforslag, der kritiserede den israelske fremfærd i Gaza. 11 medlemmer af Rådet stemte for, men det amerikanske veto afgjorde sagen.

Refereret fra Information d. 7.10.2004

Højesteret ønsker svar

International kritik får konsekvenser. Da den israelske højesteret d. 26.10.2004 skulle behandle en sag om husødelæggelse i Gaza var resultatet en usædvanlig kritisk bemærkning til den israelske statsadvokat.

Højesteret bad statens repræsentant – statsadvokaten - om at gå tilbage og gøre sit arbejde om igen, da man fandt statens forsvar (for det israelske militærs angreb i Rafah) for tyndt og udokumenteret. Højesteret påpegede, at hele verdens øjne nu hviler på den israelske stat efter, at internationale menneskeretsorganisationer samt diverse FN rapportører alle har offentlig-

gjort rapporter, der er stærkt kritiske over for hærens fremfærd i Gaza. Med mindre staten kvalificerer sine argumenter for angrebene på Rafah vil de internationale rapporter gå over i historien som sandheden, udtalte dommerne.

Refereret fra news update fra Adalah i Israel.

En knald god rapport

Den amerikanske NGO, Human Rights Watch (HRW), udgav i midten af oktober en yderst kvalificeret rapport om de israelske forbrydelser i det sydlige Gaza – i Rafah. Dens resume på 18 sider bør læses af alle med interesse for området.

Foruden en række faktuelle og chokerede oplysninger om det store antal ofre, hjemløse mv. i Rafah er rapportens centrale fokus en gennemgang af den israelske argumentation for overgrebene. Israel begrundes som bekendt husødelæggelserne med deres søgning efter smuglertunneler. Ved hjælp af information fra smugler-eksperter fra bl.a. grænsen mellem Mexico og USA godtgør HRW at Israel kunne bruge mange andre midler, hvis opgaven virkelig var at modvirke smugling. HRW har lyttet velvilligt til israelske argumenter, men konkluderer, at det ikke findes belæg for de israelske påstande. HRW mener derfor at Israel ødelægger husene for at rydde et 300 meter bredt bælte ved grænsen til Egypten. Dermed overtræder Israel menneskerettighederne. Hærens handlinger har ingen legitim grund og

ødelæggelserne er ude af proportioner i forhold til formålet. Hærens fremfærd er dermed ulovlig.

Rapporten indledes i øvrigt med samme udtalelse, som DPV citerede i et tidligere Palæstina Nyt, af general Tov Samiya. Generalen siger at en 300 meters bred zone vil blive ryddet ligegyldigt hvad.

Læs den fulde rapport eller dens resume på www.hrw.org/campaigns/gaza

Immunitet ingen hindring

En engelsk appeldomstol afgjorde den 28. oktober 2004, at diplomatisk immunitet ikke må hindre retsforfølgelse af torturbødler og deres ansvarlige.

Den engelske domstol tog dermed det modsatte standpunkt af de danske myndigheder, der i sommeren/efteråret 2001 ikke ønskede at rejse sag mod den israelske ambassadør Carmi Gillon pga. af hans diplomatisk

stilling i Danmark. Den engelske domstols beslutning omhandlede saudiarabiske diplomater, og kan få betydning for fremtidige sager om retsforfølgelse af torturbødler i Europa pga. de nye regler om udlevering.

Israel knyttes tættere til EU

Det vil være et klart signal til den arabiske og muslimske verden, hvis EU beslutter at Israel skal indtræde i naboskabsprogrammet. Et signal om at de mange ord om løsning af Israel/Palæstina-konflikten netop kun er ord, mens EU i realiteten fører præcis samme politik som i de sidste årtier.

En stort anlagt aftale – en naboskabsaftale - om et udvidet politisk og økonomisk samarbejde mellem EU og Israel skulle efter planen have været på dagsordenen på topmødet mellem EUs stats- og regeringschefer d. 5. november 2004. Punktet blev imidlertid uskudt, fordi EU og Israel ikke kan blive enige om betingelserne, og fordi nogle af EU-landene er stærkt betænkelige ved at give Israel den såkaldte naboskabs-aftale med Israel. Punktet forventes dog snart at skulle på dagsordenen igen.

De fastlåste forhandlinger, som i flere omgange har været drøftet på højt niveau i EU i efteråret, skyldes bl.a., at EU i aftalen vil have Israel til at bekræfte dets støtte til den såkaldte »Køreplan for fred« mellem Israel og palæstinenserne. Den israelske regering vil have tilføjelser

til køreplanen eller kvartetten ind i naboskabsaftalen, som ifølge EU vil være en klar gevinst for Israel. Naboskabsaftalerne anses for at være det næstbedste efter egentlig medlemskab af EU, idet staterne opnår noget nær medlems-retigheder undtaget stemmeret.

En række EU-lande herunder Sverige, Irland og Spanien er i mod Israels indtræden af forskellige grunde. Det er også tanken at Palæstina skal indtræde i naboskabsaftalen på samme vis på Palæstina er omfattet af en associeringsaftale. Sagen er blot at aftalen for Palæstina vedkommende ikke kan udnyttes pga. israelske restriktioner på personers og varers bevægelighed.

Læs mere om EU's politik på www.dan-pal.dk Refereret fra Berlingske Tidende 1. nov. 2004 og Reuters d. 12. okt. 2004

Europas folk kræver sanktioner

Europas Sociale Forum i midten af oktober 2004 havde omkring 20.000 deltagere. Mødet viste at solidaritet med Palæstina er i fokus over hele kontinentet.

Jeg er ingen stor taler, men jeg har lært at sige nej.

Ordene - der blev udtalt af *Jonathan Shapiro*, som blev den første israelske elitepilot i flyvevåbnet, der nægtede at gøre militærtjeneste - druknede i jubel.

På Europas Sociale Forum deltog 2000 i et regulært massemøde med ét gennemgående budskab: Sanktioner mod Israel nu!

Flere talere opfordrede aktivisterne til at gå hjem og lægge pres på deres regeringer så de kan lægge pres på Israel, og flere talte for en massebevægelse for boykot af Israel på linje med apartheid-styret i Sydafrika.

Hvilke sanktioner er på tale?

Efter FN domstolens udtalelse om muren er der lagt op til indførelse af sanktioner mod Israel. De alliancefrie stater, internationale menneskerettigheds- og solidaritets-organisationer samt FN domstolen selv peger på forskellige typer af mulige sanktioner.

De alliancefrie stater anbefalede d. 17. august 2004 medlemsstaterne at:

- Afviser at give visa til bosættere
- Sikre at bosættelsesprodukter ikke importeres
- Indfører sanktioner mod firmaer og virksomheder, der har andel i murbyggeriet eller anden illegal virksomhed i de besatte områder

Human Rights Watch fra USA anbefalede i oktober 2004 på baggrund af deres research i Gaza:

- At EU, stater m.fl. lægger pres på Israel for at staten betaler fuld erstatning til ofrene i Rafah
- At EU m.fl. dernæst kræver erstatning fra Israel for de af deres bistandsmidler, der er brugt til genopbygning efter israelske ødelæggelser.

Europaparlamentet anbefalede i somme-

ren 2002 at

- At EU suspenderer associeringsaftalen med Israel

FN's særlige rapportør vedr. menneskerettigheder har midt i oktober 2004 påpeget at

- Israel begår grove krænkelse af menneskerettighederne og har etableret et apartheidssystem i de besatte områder.
- Israel bygger muren med det formål at inkorporere så meget af Vestbredens land som muligt i Israel. Ellers ville muren været bygget på den grønne linie

FN's menneskerettighedskommissions særlige rapportør vedr. fødevarerikkerhed Jean Ziegler har i oktober 2004 anbefalet:

- At EU suspenderer sin associeringsaftale med Israel fordi Israel skaber

en humanitær fødevarerkrise og fejler næring i de besatte områder.

Palæstinensiske NGO'er der søger at koordinere med de europæiske bevægelser mener desuden i november 2004 at:

- EU landene bør stoppe alt militært samarbejde med Israel
- At investeringer i israelske firmaer skal trækkes ud
- At statslige akademiske institutioner skal stoppe samarbejde med israelske institutioner

Ron Pundak om EU

Det er ikke alle israelere, der mener at det ville være så dårligt, at Europa spillede en mere central rolle og blandt andet lagde pres på Israel for at nå en politiskløsning.

Direktøren for Peres Center for Fred, Ron Pundak, der i 1993 var en af de to israelske akademikere, der i Oslo hemmeligt forhandlede med palæstinenserne og nåede frem til den såkaldte Osloaftale, opfordrede for nyligt Europa til at komme med et officielt udspil.
»Europa bør komme med et udspil til en

løsning af konflikten, der kan fungere som referenceramme, når forhandlingerne mellem israelere og palæstinenserne en dag bliver genoptaget«, siger Ron Pundak til Politiken. »Europa hverken kan eller skal tvinge Israel til at ændre politik, men EU kunne godt bruge et sådant udspil som en form for gulerod: Skal Israel f.eks. have en ny associe-

ringsaftale med EU, så skal de opfylde bestemte krav i forhold til palæstinenserne. Det ville være muligt«, fastslår Ron Pundak.

Han tilføjer, at noget lignende skulle gennemføres over for palæstinenserne.

Klippet fra Politiken 15.10.2004

Enegang er en illusion

Staten Israel har altid fremstillet "enegang" ("unilateralism") – som en uundgåelig nødvendighed, der er påtvunget os, fordi ikke eksisterer en partner (eller fordi den eksisterende partner er uværdig). Men faktisk er enegang hos os en indgroet egenskab. Vores næsten officielle motto er trods alt David Gurions yndlingsudsagn "Det spiller ingen rolle hvad ikke-jøderne siger, det vigtigste er, hvad jøderne gør". Især når ikke-jøderne er araberne, og i særdeleshed når de er araberne, som bor ved siden af. Enegang er primært en psykologisk tilstand. De fleste af os opfatter Israel som "en villa i junglen", en civiliseret ø i et hav af fanatisk og tilbagestående fundamentalisme. Til denne selvopfattelse er der tilføjet den frustrerende kendsgerning, at Israels magt ikke er tilstrækkelig til at bestemme Israels skæbne.

Enegangens største profet er Ariel Sharon. Som forsvarsminister førte Sharon Israel ud i den eneste krig, som ikke var en reaktion på noget, der opfattedes som en reel trussel. Det var et forsøg på - ved hjælp af magt - at ændre den interne situation i et arabisk land og omdanne hele regionen. Som vi alle husker endte det som en total fiasko.

Men Sharon – samt mange andre, inkl. de fleste premierministre siden da – har ikke lært lektien fra 1982. Igen og igen hører vi om ensidige skridt, som vil løse Israels grundlæggende problemer. Igen og igen har vi fået at vide, at vi kan beslutte alt selv, og at fjenden ikke har andre valg end at acceptere.

Denne tankegang er blevet endnu mere dominerende i Israel siden juli 2000. Opfattelsen af at der ikke er nogen partner har ikke kun skabt en fortælling, hvor vi har ret og den anden er kriminel. Den har også dannet en hel verdensopfattelse i den israelske sjæl. Hvis der ikke findes nogen partner, så har vi ret til – ja, faktisk er vi nødt til at gøre tingene ensidigt. Dette var Ehud Barak's ord efter fiaskoen i Camp David, og det har ligeledes været Sharon's, siden han påbegyndte opførelsen af Separationshegnet og fandt på Løsrivelsesplanen fra Gaza.

Som en karakteristisk af hans personlighed - såvel som af vores kollektive inklination - insisterer Sharon også på at markedsføre Løsrivelsesplanen fra Gaza som noget, hvor "palæstinenserne vil betale meget dyrt for." Hver gang en palæstinenser finder på noget godt at sige om Løsrivelsesplanen, gentager premierministeren, at det ikke er sådan, og at Løsrivelsesplanen er dårlig for den anden part og bliver påtvunget dem ved hjælp af magt. Denne markedsføringstaktik viser, hvor meget premierministeren er fanget i denne illusion af enegang – og hvor meget han antager, at vi alle er fanget i den.

Men virkeligheden har sit eget liv, med al respekt til den israelske kollektive mentalitet. I forrige uge så vi hvordan de ensidige skridt i de fleste tilfælde er en illusion. Det er en illusion at menneskerne på den anden side af hegnet vil affinde sig med konsekvenserne af vores vundne skabelse. Det er en illusion at tro, at Hamas vil gøre det muligt for os at fremstille Løsrivelsesplanen som en

sejr. Det ser ud til, at det er en illusion at tro, at Hamas vil tillade os at gennemføre planen i det hele taget, under andre betingelser end at flygte mens vi bliver beskudt.

I slutningen af denne måned forventes den politiske og lovmæssige proces af Løsrivelsesplanen fra Gaza at nå højden. I begyndelsen af samme måned er hæren dybere ind i Gaza end nogensinde før. Ingen har fundet en løsning på det forhold, at Qassam raketterne vil forfølge os udover tilbagetrækningslinierne, og at hæren snarest bliver nødt til at vende tilbage til de områder, de rømmede. Ingen har endnu forklaret hvordan denne "enegang" skal virke. Men kun få tør rive kongens nye klæder af, og sige, at uden en aftale med palæstinenserne, vil der hverken være tilbagetrækning eller løsrivelse.

Af Ofer Shelach bragt i den israelske avis Yediot Aharonot, 3. oktober 2004, Oversat af Adam Keller og Tarek Abu Zeineh.

GODT SAGT

Fredsprocessen aflyst

Det sidste vi har brug for er et EU, der synes, man blot kan tale sig frem...

Hans Henrik Fafner i lederen "Fredsprocessen aflyst" i Information, 7.oktober 2004.

Er SD for Israels indtræden i naboskabsaftalen?

Svend Auken og andre SD'ere benyttede Bush's genvalg og en måling af danskernes holdninger til den førte amerikanske udenrigspolitik til en kritik af den danske regerings MØ-politik. Spørgsmålet er imidlertid – som Per Stig korrekt påpegede d. 4/11 i Jyllandsposten – om SD ikke i realiteten ville føre samme politik?

I en artikel til undervisningshjemmesiden www.palæstina-info.dk skrev Lykketoft i foråret 2004 ”Danmark og Europa har traditionelt haft et nært og venskabeligt forhold til den israelske stat. Vi skal også fremover tilbyde moderate og fredeligt sindede israelske regeringer et tæt partnerskab”

Ifølge Jeppe Kofod og Erik Boel - der skrev en kronik om socialdemokratiets fremtidige udenrigspolitik i Jyllandsposten d. 1. november - er det imidlertid ikke noget krav, at de israelske regeringer skal være moderate. Og fredeligt sindede. I afsnittet vedr. Mellemøsten foreslår de, at Israels knyttes tættere til EU:

”Nøglen til fred og stabilitet i Mellemøsten, og dermed til politisk og økonomisk udvikling, ligger i første omgang i en løsning af Israel/Palæstina-konflikten. Her savner vi regeringens aktivistiske udenrigspolitik. For det første bør vi overveje at knytte såvel Israel som Palæstina tættere til EU, f.eks. således at de som led i en forsoning får adgang til EU's indre marked og til dele af det politiske samarbejde. Måske er det den gulerod, der skal til, for at bringe parterne på forhandlingskur”.

Uagtet FN domstolens nylige anbefaling af sanktionslignende initiativer mod Israel, skriver Jeppe Kofod og Erik Boel

imidlertid samtidig:

”Vi deler ganske FN's generalsekretær Kofi Annans synspunkt om, at de nye sikkerhedstrusler kun kan bekæmpes af retssamfund. Det gælder internationalt, men sandelig også internt i de enkelte lande. (...) Bestræbelserne på at styrke og reformere FN bør intensiveres, så organisationen kan komme til at spille en central rolle i udviklingen af en international orden. Havde vi ikke FN, måtte vi opfinde en sådan verdensorganisation”.

Hvad mener Socialdemokraterne egentligt? Når det gælder Israel skal man tilsyneladende ikke skele til FN, domstole mv.

Glem ikke Gaza

Pressemeddelelse fra DPV 3.10.2004

I snart en uge har den israelske besættelsehær været i gang med militæroperationen ”Regnskabet's time” i det nordlige Gaza. I skrivende stund er mere end 50 palæstinensere blevet dræbt og ca. 250 sårede.

For knap 5 måneder siden, nemlig i maj måned, myrdede den israelske hær løs på den palæstinensiske civilbefolkning i Rafah i den sydlige del af Gaza. Resultatet var en massakre. Ca. 40 dræbte civile palæstinensere og over 200 sårede. Mere end 100 palæstinensiske familier fik deres huse jævnet med jorden. Hundreder mistede deres hus og hjem. Omverden var endnu en gang tavst.

Nu ruller den israelske militærmaskine igen over det forarmede Gaza.

Argumentet er igen at beskytte israelske byer mod hjemmelavede og primitive palæstinensiske Qassam raketter. Primitive raketter som er opfundet og fremstillet af en desperat palæstinensisk vilje. Desperation over de gentagne israelske overgreb kombineret med en usædvanlig tavshed fra hele verden.

Det står mere og mere klart, at Ariel Sharon har besluttet

at efterlade Gaza i ruiner når/hvis han gennemfører planen om tilbagetrækning og rømning af samtlige bosættelser fra Gaza. Sharon har forsøgt alt mod palæstinenserne i Gaza. Intet har virket. Viljen hos den hårdtprøvede palæstinensiske civilbefolkning er stæk.

Endnu en invasion af Gaza. Endnu en melding fra den israelske besættelsehær om at Gaza er afskåret fra omverdenen samtidig med at Gaza er erklæret for militært område. Det er vist ikke gået op for Sharon at han står over for en uafhængighedsbevægelse. Historien viser at uafhængighedsbevægelser er vanskelige at besejre. Det er palæstinenserne også. For forholdene kan ikke blive værre for den palæstinensiske civilbefolkning. De er tvunget til og derfor fast besluttet på at slå tilbage med alt hvad de har.

Ariel Sharons operation i den nordlige Gaza har intet med sikkerhed for israelerne at gøre. Det er endnu et internt spil i forhold til den massive modstand hans ”Gaza plan” har skabt i den israelske højrefløj i almindelighed og bosættelserne i særdeleshed. Palæstinenserne skal tilsyneladende betale prisen for det interne israelske magtspil.

Nekrologer over Yasser Arafat

Af Holger K. Nielsen, formand for SF

Yasser Arafat var igennem flere årtier en stor leder for palæstinenserne. Uanset hans skudsmål i den vestlige del af verden er det hævet over enhver tvivl, at det store flertal blandt palæstinenserne føler, at de her til morgen har lidt et stort tab. I Vesten bør vi anerkende og dele denne sorg. Og vise vores sympati. Palæstinenserens historie er uløseligt knyttet sammen med en næsten endeløs række af tragedier og svigt fra omverdens side. Både Vesten og den

arabiske verden har gang på gang og på det skammeligste vendt palæstinenserne ryggen. Ingen har vel som Yasser Arafat givet den menige palæstinenser et håb om, at årtiers landflygtighed og undertrykkelse snart ville få en ende. Og en frit og uafhængig palæstinensisk stat rejse sig i ruinerne af krig og ufred. Yasser Arafat var en kontroversiel person. Han begyndte sit virke med terror som sit helt uacceptable våben. Heldigvis viste han sig senere klog nok til at vælge

forhandlingsbordet som sin kampplads. Og Mellemøsten har vel næppe været tættere på fred end under forhandlingerne i Camp David med tidligere præsident Bill Clinton for bordenden. Det er afgørelsens time. Under Bush og Sharon har USA og Israel de seneste år kastet skylden for den fejlslagne fredsproces i armene på Arafat. Nu er Arafat ikke længere. Nu må israelere og amerikanere vise, at de vil fred og en selvstændig palæstinensisk stat.

Landsfader uden land

Af Keld Albrechtsen, Enhedslisten

Yasser Arafat er død. Gennem årtier var han mere end nogen symbolet på kampen for et frit Palæstina. Uden en Arafat er det ikke sikkert, det overhovedet var lykkedes at holde tilstrækkelig sammen på den palæstinensiske bevægelse.

Arafat gennemlevede en lang periode af sit liv i krig. Det var en periode, hvor mange palæstinensiske grupper var engageret i en legitim befrielseskamp, men hvor der også blev taget uhyggelige midler i brug.

Arafat bliver ofte fremstillet som den uforsonlige palæstinensiske leder. Sådan blev han aldrig set af den brede palæstinensiske befolkning. Arafat var manden bag to afgørende tilnærmelseskridt i den palæstinensiske bevægelses historie, nemlig anerkendelsen af staten Israel i 1988, og Oslo-aftalen i 1993. Oslo-aftalen førte til oprettelsen af et palæstinensisk selvstyre, og gav vage anvisninger på den videre vej mod en palæstinensisk stat. De vagheder blev skæbnsvangre.

Arafat var den naturlige leder af selvstyret, og som sådan var han også ansvarlig for graverende overgreb på oppositionelle palæstinensere og for et retssystem, der lod meget tilbage at ønske. Arafat blev på den tid set af især USA som en garant for Oslo-aftalerne, og hans overgreb på mere radikale palæstinensere blev af Israels amerikanske allierede set som hans naturlige opgave.

Oslo-processen gik i stå, og topmødet i Camp David i 2000 blev sidste chance for Israel og dets amerikanske allierede, og topmødet leverede ikke varen. Israel

fik støtte af USA til dels at nægte palæstinenserne en hovedstad i Jerusalem i lodret strid med folkeretten, og dels til at annektere en del af Vestbredden.

Arafat havde fuld palæstinensisk opbakning til at afvise forslaget. Efter syv år med Oslo-aftalerne, der ikke havde givet noget resultat, kunne selv ikke en Arafat forsvare en aftale, der krævede store indrømmelser af palæstinenserne. Deres tålmodighed var slut, og den anden Intifada blev indledt, da Ariel Sharon foretog en provokerende udflugt til Tempelberget i Jerusalem.

I den efterfølgende tid vendte USA sig mod Arafat. Også forholdene internt i det palæstinensiske selvstyre kom under hård kritik. Ikke mindst, da palæstinensere, som stod anklaget for samarbejde med Israel, blev udsat for samme behandling som den palæstinensiske opposition havde fået tidligere.

Tiden siden bragte mange tragedier for palæstinenserne, og Arafat kom til at arbejde under meget svære forhold. De svære forhold i de besatte områder, og den totale mangel på tro blandt palæstinenserne på Israels forhandlingsvilje og på Europa og USA's vilje til at lægge pres på Israel, førte til en periode, hvor palæstinensiske grupper tog desperate midler i brug. Særligt de afskyelige selv-

mordsbombere skulle for alvor polarisere forholdet til Israel. Også den væbnede organisation med tilknytning til Arafats Fatah-bevægelse betrådte denne vej.

Arafat forlader derfor denne jord på et tidspunkt, hvor der ikke er meget lys i mørket. Ikke bare besidder Israel den militære overmagt. Den israelske regering kan også regne med, at de ikke bliver lagt under nævneværdigt pres fra sine allierede. Selvsikkerheden i den israelske regering ser man tydeligt i den officielle reaktion på Arafats død. De nåede at spytte en sidste gang på den gamle mand, inden han udåndede, ved med vanlig arrogance at nægte ham en begravelse i Jerusalem.

GODT SAGT

Arafat et symbol

Arafat og hans død var et symbol på det palæstinensiske folk. Han døde i Frankrig, blev bisat i Egypten og begravet det sted, hvor han har været spærret inde i husarrest i de seneste 3 år. Ganske som det palæstinensiske folk - spærret inde eller i landflygtighed.

Ung pige i Ramallah november 2004

Ris og ros til Berlingske

Lidt mere kritisk afstand til israelske meldinger kunne ønskes.

Berlingske Tidendes korrespondent i Jerusalem har skrevet flere gode artikler fra området gennem den seneste tid bl.a. i oktober hvor Lene Frøslev skrev om Jabaliya under den israelske offensiv. Ole Damkjær supplerede med en artikel om den vigtige rapport fra Human Rights Watch (HRW) om den israelske fremfærd i Rafah i Gaza. Blot kunne man ønske at Frøslev læste Damkjærs artikel og HRW's rapport og tog notits af konklusionerne.

Human Rights Watch dokumenterer nemlig sort på hvidt, at de israelske husødelæggelser i det sydlige Gaza ikke under nogen omstændigheder kan forklares med ønsket om at forhindre smugling af våben i tunnelerne under

grænsen til Egypten. Intentionen er iflg. HRW at rydde en 300 meters zone, så den israelske kontrollerede grænsezone bliver bredere og dermed nemmere at vogte. De israelske handlinger er ikke lovlige ifølge international lov, og har selvfølgelig længe været påberåbt af israelske fredsgupper mv. Alligevel har danske og udenlandske medier fortsat med at gengive den israelske påstand om at hæren angreb Rafah og ødelagde huse for at stoppe smuglingen. Det er ganske enkelt ikke korrekt.

Under offensiven i det nordlige Gaza blev den israelske begrundelse – at man ønskede at forhindre fremtidige Qasam-raketangreb på Israel - ligeledes gengivet uden kritisk afstandtagen fra

mediernes side. Også Berlingske gengav de israelske påstande uden at nævne evt. andre årsager til offensiven. I de israelske medier kunne man imidlertid læse kommentatorer, der ikke tøvede med at pege på andre årsager. Mange mente at Sharons opgør med bosættterne og Israels højrefløj havde ”æren” for offensiven. For at vinde opbakning til sin tilbagetrækning fra Gaza bliver Sharon nødt til at fremstå som en stærk høg og vise vilje til et totalt opgør med Gaza's militante grupper. Ellers vil han fremstå som en taber, når han forlader Gaza.

Hvornår lærer de danske journalister og medier at tale lige så frit?

Søs

Hvis amerikanerne bare vidste

I 2002 begyndte den amerikanske organisation – If Americans Knew – at overvåge mediedækningen af Israel/Palæstina konflikten i udvalgte medier i USA. Over længere perioder målte man f.eks. antallet af artikler og overskrifter, der indeholdt oplysninger om henholdsvis israelske og palæstinensiske børns dødsfald. Resultatet var at 150% af de israelske børneofre blev dæk-

ket på en fremtrædende plads i aviserne, idet enkelte dødsfald blev beskrevet i flere forskellige artikler. Kun 5% af de palæstinensiske børneofre fik samme placering.

På den amerikanske radiostation, National Public Radio, der beskyldes for at være pro-palæstinensisk, var det ikke meget bedre. Her havde man omtalt 89%

af de israelske børns dødsfald, men kun 20% af de palæstinensiske.

Over en 12 måneders periode så man nærmere på avisen San Jose Mercury News. I denne periode blev 313 israelere (både voksne og børn) dræbt som følge af konflikten, mens 884 palæstinensere mistede livet. Ud af disse kom 225 af de israelske dødsfald på forsiderne, mens kun 34 af de palæstinensiske opnåede samme placering. Det svarer til 74% af de israelske dødsfald og 4% af de palæstinensiske.

Organisationens grundlægger, Alison Weir, påpeger denne skævhed - og uddyber andre aspekter af dækningens mangelfuldhed - i en interessant artikel i 2005 udgaven af den berømte årbog om amerikansk censur – ”Project Censored”. Hun påpeger i øvrigt at ”Project Censored” frem til 2005 ligeledes har undladt at beskæftige sig med Israel/Palæstina konflikten. Det er således første gang at en artikel om dette emne er med i årbogen.

Læs den fulde artikel på www.electronicintifada.net Se under rubrikken Role of the Media, hvor artiklen figurerer lidt ned i listen.

palæstinaorientering

Tegn abonnement!

Tidsskriftet Palæstina-Orientering udkommer fire gange om året. Pris 140 kr.

Giro 9 02 38 95
Hvedemarken 5
3060 Espergærde

Undersøg Israels fængsler

1000 underskrifter på en appel blev afleveret den 21. oktober 2004 til Folketingets Udenrigsudvalg. Forinden havde Human Rights March-kvinderne gjort opmærksom på de palæstinensiske fangers vilkår i Israel. Kvinderne skrev bl.a.:

Vi appellerer til Folketinget om at bidrage til at rette verdens opmærksomhed mod fangerne i israelske fængsler. Ifølge en række rapporter¹ fængsles palæstinensere i måneder og år uden anklage og dom. Tortur og seksuel nedværdigelse anvendes systematisk, også over for mindreårige og kvinder, og de fængslede lever under fysisk og psykisk nedbrydende forhold og daglige chikanerier. Tilståelser under tortur anvendes og accepteres i vidt omfang af militærdomstolene.

Israel er et demokratisk land. Men vi

frygter, at demokratiet ikke gælder for alle, og at retssikkerhed ikke eksisterer for palæstinensere. Også unge israelske mænd og kvinder, som af samvittighedsgrunde ikke vil gøre militærtjeneste i de besatte områder, fængsles.

Vi appellerer derfor til Folketinget om at benytte en kommende plads i FN's sikkerhedsråd til at arbejde for, at FN iværksætter en undersøgelse af forholdene i de israelske fængsler med det formål at klarlægge, om Israel overtræder internationale konventioner med hensyn til besættelsesmagters forpligtelser over

for sine fanger.

Især bør der sættes fokus på fængslede børn og unge i relation til FNs børnekonvention. Endvidere bør undersøgelsen omfatte retssikkerheden for israelske militærnægtere.

¹ Se bl.a. Addameer: "Comprehensive Report on Status of Palestinian Political Prisoners (June 2004)"; Defence for Children International/Palestine Section: "Legal Review on Palestinian Child Prisoners for the UN Special Rapporteur, June 2003"; Amnesty International: "Israel and the Occupied Territories, Covering events from January – December 2003"

Konference om palæstinensere og forholdet til det danske samfund

Det Palæstinensiske Netværk i Danmark retter i samarbejde med Dansk Flygtningehjælp fokus på synliggørelse af palæstinenseres vilkår og medborgerskab i det danske samfund. En mindre gruppe palæstinensere har efter en række netværksmøder taget initiativ til en 2-dages konference om palæstinenseres integrationsvilkår i Danmark. Både socialt, kulturelt og i forhold til arbejdsmarkedet.

Det Palæstinensiske Netværk er et formidlings- og oplysningsorgan for både palæstinensere og andre med erfaring og/eller interesse for palæstinensere i Danmark, og konferencens hovedformålet er at etablere samarbejder på tværs af palæstinensiske og danske miljøer. Konferencen fungerer således som et startskud til en dybdegående og nuanceret debat om palæstinenseres situation i det danske samfund.

Det er Det Palæstinensiske Netværks ønske at synliggøre de mange ressourcer og viden om palæstinensere, der findes rundt omkring i landet, og drage nytte af hinandens erfaringer fremfor hver især at arbejde isoleret med integrationsrelaterede temaer.

Programmet for konferencen ligger op til en konstruktiv dialog mellem palæstinensere samt mellem palæstinensere og kommuner, foreninger, uddannelsesinstitutioner og andre med erfaring inden for dette område. Konferencedeltagerne tilmelder sig på forhånd emnespecifikke workshops, der efter 3 hovedtalere vil diskutere og komme med handlingsori-

enterede forslag til forbedring af integrations vilkårene for palæstinensere i Danmark. Temaerne spænder over; kvinders deltagelse i samfundslivet; oplevelsen af at være ung palæstinensere i Danmark både i forhold til kontakten med andre unge, uddannelsessystemet, arbejdsmarked, forældrene osv. Derudover et 3. tema, der tager hul på en debat om forandringer i forhold til familielivet, mandens position i samfundslivet, isolationsfølelser samt hvordan man forholder sig til ændringer i forhold til såvel identitet som familiestrukturer. Sidste tema fokuserer på relationen til arbejdsmarkedet, og tager især afsæt i netværkers betydning for en større tilknytning til arbejdsmarkedet, samt hvilke rollemodeller man kan drage erfaring fra.

Efterfølgende samles diskussioner og konkrete idéer i et katalog over initiativer, der kan tages op lokalt. Konferencen er på den måde startskuddet til en proces, der styrker palæstinensere i mødet med det danske samfund. Derudover medvirker den til at etablere, opretholde og udvide allerede eksisterende sociale og

faglige netværk.

Af hensyn til konferencelokalernes størrelse, ønsket om en landsdækkende og repræsentativ konference, er der begrænset antal deltagere. Men sidder DU som læser af dette og brænder inde med en viden om palæstinensere og integration i det danske samfund, som du ikke kan vente med at dele med mange andre med samme interesse, eller har du spørgsmål til konferencen, er du meget velkommen til at kontakte Anita Sørensen på Dansk Flygtningehjælp på tlf. 3373 5256 eller anita.sorensen@drc.dk. For information om Det Palæstinensiske Netværk kan du kontakte Mahmoud Issa, Dansk Flygtningehjælp, på tlf. 3373 5246 eller mahmoud.issa@drc.dk eller klikke ind på www.palnet.dk

Vi fik en kvist Rosmarin for meget ...

Vi er meget tilfredse med vores ugentlige grøntkasse fra Reenberg. Vi har anbefalet den til vores naboer, og flere er hoppet på ordningen - eller overvejer. Men ... der er et stort men.

I leverede i denne uge en kvist rosmarin. Blot en lille kvist. Problemet er, at kvisten kommer fra Israel, og derfor smager af blod og undertrykkelse. Den pletter jeres rygte. Jeg ved godt, at det endnu er lovligt at importere varer fra Israel. Alligevel finder jeg import af israelske varer moralsk forkastelig.

Israelerne har besat store palæstinænsiske områder. Men ikke nok med, at de gør krav på den militære kontrol. Dagligt kontrollerer og ydmyger de palæstinænsere i de besatte områder ved tjekpoints og med husransagninger. Med mellemrum rydder bulldozere hele beboelseskvarterer under militær beskyttelse. Hertil kommer at israelere fordriver palæstinænsere fra frugtbare og strategiske områder og etablerer bosættelser for

fanatiske sionister, der med våben i hånd tyrannerer deres ubevæbnede palæstinænsiske naboer.

Jeg ved godt, at der er brådne kar på begge sider af konflikten. Men det gør ikke konflikten - og ansvaret for konflikten - lige. Og det befrier ikke os andre fra at tage stilling til konflikten, og tage et medansvar for dens løsning.

Intet land i mellemøsten har tilnærmelsesvis overtrådt så mange FN-resolitioner som Israel. Men i modsætning til andre stater slipper Israel godt fra det - pga. deres ulykkelige fortid, deres militære styrke samt deres strategiske placering og særlige forhold til verdens eneste supermagt.

Og blot for at undgå beskyldninger om antisemitisme. Jeg har selv jødeblod i årene, og jeg glædes ved den store israelske fredsbevægelse og voksende opposition mod den militære

undertrykkelse.

Jeg forventer ikke, at I svarer på denne mail. Jeg vil blot indtrængende bede jer overveje, hvor grove forbrydelser mod internationale og menneskelige rettigheder et land skal begå, før Reenberg Grønt ApS udelukker det som leverandør.

Med venlig hilsen

*Lars Graversen, Holme Parkvej 104,
8270 Højbjerg*

KULTUR

Palæstinenser fik dansk kunstpris

Forfatteren, teater- og filmmanden modtog Dansk Flygtningehjælps Kunstnerpris den 14. oktober 2004 i Ridehuset, Århus. Prisen er på 25.000 kr., og den gives hvert år til en talentfuld yngre kunstner med flygtninge- eller indvandrerbaggrund.

Bilal Abdallah får prisen for sin indsats for at fortælle om det belastende det er at være på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt. Nemlig om det traumatiske, det var at komme fra helvedet i Beirut - det forkerte sted - til Gjellerup i Århus, ligeledes et forkert sted - i al fald efter mange danskeres opfattelse. De oplever nemlig Gjellerup som noget, de helst

så fjernet fra Danmarks overflade.

Gjellerup er også ifølge Bilal et skævt sted at bo, fordi der her findes en lang række problemer, som med mellemrum blæses ud i medierne, og fordi mange af beboerne her følger sig udgrænsede og ikke-velkomne og derfor har trukket sig ind i deres egen arabiske verden. Det er en verden, de næsten ikke er til at hive ud af, og det har en række følgevirkninger, de fleste negative både for dem og for os - de såkaldt etniske danskere. De fleste af os negligerer blot

Dansk Flygtningehjælp
Giv flygtninge en fremtid

problemet, men det kan flygtningen og indvandrereren ikke.

Bilal Abdallah er kunstner. Han har erklæret at han vil være digter på dansk, og dansk digter er nok det sværeste, man overhovedet kan overveje at blive, hvis man ikke er født ind i en dansk sprogmelodi. Bilal er også skuespiller, en metier der ligeledes er enorm hård og svær - og for at det ikke skulle være nok - så agter han også at lave film - og det er der også en masse andre dygtige unge mennesker der også drømmer om, så også på det felt er der mange svære odds at overvinde.

The Alternative Information Center

www.alternativenews.org

Afsender:
Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening
c/o Elsebeth Holm,
Sødalen 15,
2820 Gentofte

MAGASINPOST

B

Palæstina Israel

3 Foredrag

Nørrebros Medborgerhus
Nørre Allé 7,3 sal
ved Skt. Hans Torv
Alle dage kl. 19.30

Foredragsholderne

Mandag 10/1 - 2005

De palæstinensiske flygtnings
situation

v/Frederik Rosen

Frederik Rosen: Har studeret International Udvikling og Samfundsvidenskab på RUC og har arbejdet for Folkekirkens Nødhjælp i Palæstina, hvor han i 5 mdr. har været tilknyttet BADIL (palæstinensisk flygtninge NGO).

Mandag 7/2 - 2005

Palæstinenserne i Israel

v/Julie Besser Schmuhl

Julie Besser Schmuhl: Har studeret arabisk sprog og kultur ved Carsten Niebuhr Institutet og har i den forbindelse bl.a. studeret ved universitetet i Tel Aviv, Israel.

Tirsdag 15/3 - 2005

Religion på tværs

v/Uffe Gjerding

Uffe Gjerding: Programkoordinator for Mellemøsten i Folkekirkens Nødhjælp. Han har i en årrække rejst i Israel og Palæstina og beskæftiget sig med konflikten.

Arr.: Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening